

Недовољно рађање је кључна карактеристика демографског развоја Србије, а природни прираштај је посебно смањен на југоистоку Србије. Вишегодишња депопулација у Србији последица је првенствено неадекватне социо-развојне политике, истакнуто је на Округлом столу „Становништво југоисточне Србије: демографска репродукција и социо-културна динамика“ који су 13. маја 2011. године организовали Универзитет у Нишу и Одсек друштвених наука Центра за научна истраживања САНУ и Универзитета у Нишу.

Скуп је отворио проректор Универзитета у Нишу проф. др Слободан Антић, а уводно излагање је дао проф. др Драган Жунић, заменик управника Центра за научна истраживања САНУ и Универзитета у Нишу.

Учесници скупа, преко двадесет истакнутих научника, социолога, демографа, правника и статистичара између осталог су разматрали друштвену актуелност и научни значај истраживања проблема демографске реконструкције, феномена сенилизације и депопулације региона југоисточне Србије и њихове последице по развој, социокултурну

динамику и геополитичке безбедносне аспекте. Друштвене околности у којима су српско друштво у целини, а посебно његова неразвијена југоисточна рурална подручја, блокирани у своме развоју и доведени у стање пуког преживљавања. Стање демографске репродукције и депопулација југоисточних подручја у Србији . Занемаривање популационе политике и неопходност остваривања рурално-урбане равнотеже.

На Округлом столу је наглашено да бројност и структура становништва у Србији зависи од многобројних околности које за последицу имају смањење наталитета, повећање морталитета и негативан природни прираштај. Истакнуто је да се становништво Србије годишње смањује за око 35.000 људи а као узроци таквог демографског кретања наведени су: 1) абортуси; 2) незапосленост; 3) емиграција; 4) велики број нежења и удавача; 5) развод бракова; 6) нестајање села; 7) метрополизација Србије; 8) људски губици у саобраћају; 9) људски губици на раду; 10) убиства и самоубиства; 11) хедонизам. Било је речи о нужности доношења Националне демографске стратегије Србије и неопходности нове концепције руралног развоја нарочито у подручјима захваћеним „транзиционим сиромаштвом“.

Учесници Округлог стола су се сагласили да су села Србије, нарочито на југоистоку, већ годинама толико пропадају економски и демографски да ће један број њих релативно брзо, за две-три деценије, нестати.

